

فرم شناسنامه نماگرها

عنوان نماگر:

طول مدت کار (سابقه کار در شغل اصلی)

Job tenure

فرمول محاسبه نماگر:

$$*100 = \frac{\text{مجموع طول مدت کار افراد شاغل}}{\text{جمعیت شاغل}} \text{ میانگین طول مدت کار}$$

$$*100 = \frac{\text{جمعیت شاغلین با طول مدت کار i}}{\text{جمعیت شاغل}} \text{ درصد شاغلین با طول مدت کار i}$$

واحد اندازه گیری:

درصد

دستگاه / دستگاه های تولید کننده نماگر:

مرکز آمار ایران

روش تولید نماگر:

سرشماری

عنوان طرح:

سطح جغرافیایی آرایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود): .....

دوره زمانی انتشار:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود): .....

نمونه گیری

عنوان طرح:

طرح آمارگیری نیروی کار

سطح جغرافیایی آرایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

سایر (ذکر شود): .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه روزانه

سایر (ذکر شود): .....

ثبتی

نام سامانه:

سطح جغرافیایی آرایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود): .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود): .....

تعاریف واژه ها :

شاغل:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیشتر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به طور موقت کارشان را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند. شاغلان به طور عمده شامل دو گروه مزد و حقوق بگیران و خوداشتغالان می‌شوند. ترک موقت کار در هفته مرجع با داشتن پیوند رسمی شغلی برای مزد و حقوق بگیران و تداوم کسب و کار برای خوداشتغالان، به عنوان اشتغال محسوب می‌شود.

کاربرد نماگر:

طول مدت کار، مدت زمانی است که افراد در شغل اصلی یا فعلی و یا با کارفرمای فعلی خودشان کار کرده‌اند. این شاخص برای تجزیه و تحلیل درجه تحرک و سیالیت بازار کار مورد اهمیت می‌باشد. دو نماگر برای طول مدت کار وجود دارد، یکی میانگین طول مدت کار برای کل شاغلین و دیگری توزیع درصد شاغلین به تفکیک طول مدت کار. طبقات مدت تصدی شغل (سابقه کار در شغل فعلی) به شرایط بومی بستگی دارد. با این وجود جهت قابلیت مقایسه بین-المللی پیشنهاد می‌شود به صورت زیر باشد:

(۱) کمتر از ۶ ماه (۲) بین ۶ تا ۱۲ ماه (۳) یکسال تا ۵ سال (۴) ۵ سال تا ۱۰ سال (۵) ۱۰ سال و بیشتر

دو نماگر برای سابقه کار وجود دارد:

الف: سابقه کار برای همه افراد شاغل ب: درصد توزیع افراد شاغل با طول مدت کار

افزایش میانگین طول مدت کار ممکن است به عنوان افزایش امنیت شغلی و تحقق کار شایسته در این بعد تلقی گردد. در دوره‌های رکود یا انقباض اقتصادی، زمانی که تعداد زیادی از کارگران با خطر از دست دادن شغل خود مواجه هستند ممکن است میانگین طول مدت کار رو به افزایش باشد. کارگرانی که اخراج می‌شوند اغلب سابقه کار کمی دارند. در این سناریو، احتمالاً سهم افراد شاغل با طول مدت کار در طبقات پایین زمانی در مقابل سهم افراد شاغل با طول مدت کار در طبقات بالای زمانی کاهش خواهد یافت. زمانی که فرصت‌های شغلی افزایش می‌یابد، میانگین طول مدت کار ممکن است به دلیل وجود تعداد زیادی از افراد جدید الاستخدام (ورودی‌های جدید یا افرادی که کارفرمای خود را تغییر داده‌اند) روند کاهشی داشته باشد.

